

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău (jud. I. Gancear)

Instanța de apel: CA Chișinău (jud. A. Panov, T. Pelin, S. Arnaut)

Dosarul nr. 2ra-927/14

Î N C H E I E R E

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

03 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președintele ședinței

Nicolae Clima

Judecători

Oleg Sternioală

Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Ministerul Justiției al RM și de către reprezentantul Olgăi Moisei avocatul Roșca Ivan, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013, adoptată în cauza civilă la cererea Moisei Olgăi către Ministerul Justiției al RM privind constatarea încălcării dreptului la examinare în termen rezonabil a cauzei și încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată și cererea de chemare în judecată a S.A. „Vinăria Căușenenilor” către Ministerul Justiției al RM privind constatarea încălcării dreptului de examinare în termen rezonabil a cauzei civile și încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor pentru asistența juridică,

c o n s t a t ă :

1. La 16 ianuarie 2013, reclamanta Moisei Olga a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerul Justiției al RM privind constatarea încălcării dreptului la examinare în termen rezonabil a cauzei și încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.
2. Solicită reclamanta Moisei Olga constatarea încălcării dreptului de examinare în termen rezonabil a cauzei și încasarea a 5 000 euro prejudiciu moral și 1 000 euro, cheltuieli pentru asistența juridică.
3. La data de 14 februarie 2013, SA „Vinăria Căpușnenilor” s-a adresat cu o cerere de alăturare la acțiune, în care a indicat că acțiunea reclamantei Moisei Olga, care stă la baza litigiului în cauză, reiese din același dosar civil, în care aceasta a avut calitatea de reclamantă, iar SA „Vinăria Căușenenilor” - calitatea de pârât, iar probele și înscrisurile anexate de Moisei Olga servesc drept probe și înscrisuri și pentru SA „Vinăria Căușenenilor”.

4. Cere SA „Vinăria Căușenenilor” constatarea încălcării dreptului de examinare în termen rezonabil a cauzei civile și încasarea a 160 000 lei prejudiciu moral și 15 180 lei cheltuieli pentru asistența juridică acordată.
5. Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 iunie 2013, acțiunile au fost admise parțial, s-a recunoscut faptul încălcării dreptului de examinare în termen rezonabil a cauzei civile înaintate de Moisei Olga și s-a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM în favoarea Moisei Olgăi suma de 2 500 euro prejudiciu moral și 1 000 euro cheltuieli pentru asistența juridică acordată, în rest acțiunea s-a respins. S-a recunoscut faptul încălcării dreptului de examinare în termen rezonabil a cauzei civile înaintate de Moisei Olga către SA „Vinăria Căușenenilor” și s-a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul SA „Vinăria Căușenenilor” suma de 40 000 lei prejudiciu moral, iar în rest acțiunea s-a respins.
6. Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013, s-a admis apelul declarat de către Ministerul Justiției al RM, ca întemeiat, s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10.06.2013 în partea încasării prejudiciului moral în folosul SA „Vinăria Căușenenilor” și sa pronunțat o nouă hotărâre, prin care acțiunea S.A. ”Vinăria Căușenenilor” către Ministerul Justiției al RM privind încasarea prejudiciului moral cauzat de încălcarea dreptului la examinarea cauzei în termen rezonabil sa respins ca fiind neîntemeiată și s-a modificat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10 iunie 2013 în partea încasării în beneficiul Olgăi Moisei a prejudiciului moral și a cheltuielilor pentru asistența juridică acordată, prin micșorarea prejudiciului moral de la 2 500 euro până la 16 000 lei și a cheltuielilor pentru asistența juridică de la 1 000 euro până la 3 000 lei.
7. La 02 ianuarie 2014, Ministerul Justiției al RM, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10 iunie 2013 cu emiterea unei noi hotărâri prin care simpla constatare a încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile să fie recunoscută drept satisfacție echitabilă.
8. În motivarea recursului a indicat că atât decizia instanței de apel cât și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, fiind bazate pe aplicarea eronată a normelor de drept material, iar probele anexate la materialele cauzei au fost apreciate arbitrar.
9. La 02 ianuarie 2014, reprezentantul Olgăi Moisei avocatul Roșca Ivan (mandat nr. 0203245), a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013, solicitând casarea parțială a acesteia și menținerea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10 iunie 2013.
10. În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind bazată pe elucidarea incompletă a circumstanțelor importante pentru justa soluționare a pricinii.

11. Analizând modul în care recurenții și-au exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele motive.
12. Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) CPC „*cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate*”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurenți în cererile de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.
13. Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.
14. Completul remarcă că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.
15. Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Ministerul Justiției al RM și de către reprezentantul Olgăi Moisei avocatul Roșca Ivan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.
16. Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), pe când în recursurile declarate asemenea aspecte nu se regăsesc.
17. În cererile de recurs nu se conțin argumente care ar putea fi puse la baza altei concluzii, or, invocarea cărorva circumstanțe de fapt nu poate fi

admisă, pornind de la specificul recursului în secțiunea a II-a din Codul de procedură civilă ca fază a procesului.

18. Din considerentele menționate și având în vedere că argumentele recursurilor nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursurile declarate de Ministerul Justiției al RM și reprezentantul Olgăi Moisei avocatul Roșca Ivan, urmează a fi recunoscute drept inadmisibile.
19. În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se recunoaște drept inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Se recunoaște drept inadmisibil recursul declarat de reprezentantul Olgăi Moisei avocatul Roșca Ivan.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecători

Oleg Sternioală

Ion Druță